

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

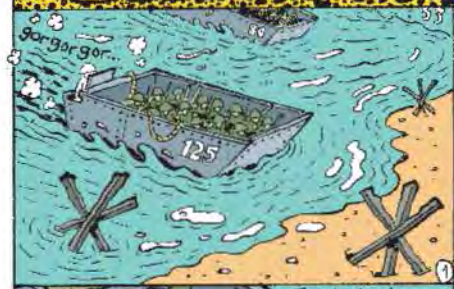
Okullar açıldı. Zorunlu okul harcamaları son bir yılda %15-35 arttı

GÜNE 4 SULARINDA SAKIN
BASLADI. ÖĞLEN TENEFÜSÜNE
YAKIN 6'YI GÖRDÜ... SON ZIL ÇALDIĞINDA
5,5 CİVARINDA SABİTLENMİŞTİ

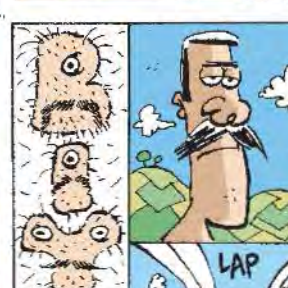
II. DÜNYA SAVAŞI

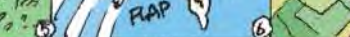
"Bö kadını oğazm edememek bakkala bök cunun olmasi gibi bi şey berce, dedi ses- siyce..." Mahmutbeyel var "

SEKS HOLD'EM

Bir Arada Bir Bazen

ögle yemeği ONLY

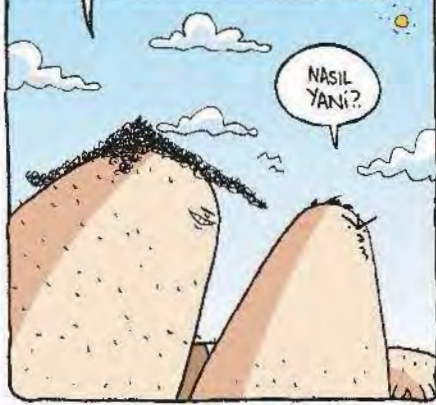
KARAHİNDİBA

nisan hakan

BOSVER ABI BIRAK GITSIN, DÖNERSE SENİNDİR DÖNMEZSE BENİMDİR..

GERÇEKTEN DE İYİ DOST KÖTÜ GÜNDE BELLİ OLUYORMUŞ BERK! TERK EDİLMEMİN ACISINI TEK BAŞIMA NASIL ATLATACAKTİM YOKSA?!

SENCE DİŞ GÜZELLİK Mİ DAHA ÖNEMLİ İÇ GÜZELLİK Mİ?

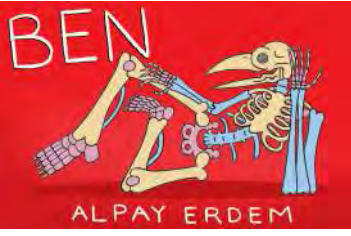

TAŞ DEVRİ DENİNCE BEN DE BİŞEY SANMIŞTİM, KEŞKE AĞDA, KUAFÖR VEYA İSTENMEYEN TÜYLER DEVRİNDE OLSAYDIK...

Bİ ŞAPKA İŞİ İÇİN AĞZI SIKI ÜÇ ARKADAŞ LAZIM...

Merhaba. Size yine bu hafta Itri Bey'den bahsedeceğim. Ah Itri Bey, vah Itri Bey. Ruh hastalarının şahı, yemin ediyorum padişahı Itri Bey. Gördüm gördüm de senin kadar da değişişini görmedim Itri Bey. Değişiksin sen Itri Bey.

Ömrü hayatım değişiklikleri yazmak çizmek anlatmakla geçti, yok yok ben senin kadarını görmedim. Göremedim. Görebileceğimi de hiç zannetmiyorum, hele ki şu saatten sonra. "Hangi saat?" "Şu saat." Ah nereden çıktın sen benim karşıma Itri Bey. Ah Itri Bey, vah Itri Bey. Itri Bey. Yayıdığın imıl imıl enerji, beni artık bir başka bene çevirdi. Ki, hayatta en korktuğum şey de bir başka ben olmaktır. Çünkü tanımadığım biri bir başka ben. Tamam, değişim kaçınılmaz, on sene önceki halimle oturup iki kelime konuşamam bile, o başka ben başka şimdi. Ama işte insan değişirken de fark etmeden değişirse sorun yok. Öyle bir anda çok hızlı değişince bunalıma giriliyor. Ah Itri Bey. Ah Itri Bey ah. Vah Itri Bey vah. Itri Bey. Ah Itri Bey ah. Dün de anahtarcıda denk geldim Itri Bey'le. Halbuki bir saat sonra gitseydim anahtarcıya, denk gelmeyecektim belki de Itri Bey'le. Hani diyorsun ya "hangi saat" diye. İşte "bu saat". Hangi saat olacaktı ya. Bir saat'le kurtarabilirdim kendimi, kurtaramadım. Halbuki evde bir bölüm daha "Better Call Saul" izleyeceğim. İzlesene işte. Ne izlemiyorsun di mi. Bir elinde hani şu sıcak tepsileri tutan devasa kalınlı eldiveni, eline geçirmiş eldiveni, diğer elinde ise yanından asla ayırmadığı düdüklü tenceresi ile duruyordu öyle dükkanın tam da ortasında. İnceden tırsım kendisinden. Çünkü bence tırsınç bir insan Itri Bey. Sanki hiç kimseye zararı yokmuş, zararı varsa da kendine varmış gibi, ama bir yandan da geceleri sessiz sessiz seri katillik yapıyormuş, tüm bunları yaptıktan sonra da sabaha karşı eve dönüp o köhne evinde köpük banyosu yaparken, durmaksızın, "anlayamazsınız, anlayamazsınız, anlayamazsınız, anlayamazsınız, anlayamazsınız, anlayamazsınız" diyormuş gibi. Düşününce gerçekten çok korkunç. Korktum kendisini görünce, heyecanlandım. Saçmaladım, "ben hoş geldim" dedim. "Ben hoş geldim" de ne demekse. O anda ancak "ben hoş geldim" dedim, diyebildim. Çünkü bence başka bir şey demeye kalkışsaydım onu hiç diyemeyecektim. En azından bir şey diyebildim, bu da bir şeydir dedim. Ya hiçbir şey diyemeseydim. İşte onu düşünmek bile istemiyorum. Gözlerini patlatmış, kısıp bir ses tonu ile, kibar kibar, kırılı kırılı kavgaya ediyordu anahtarcı beyle Itri Bey öyle. Ah Itri Bey öyle, vah Itri Bey böyle. Bir an çıksam mı diye düşündüm dükkandan. Daha sonra, bir daha böyle kibar bir kavgayı izleyemem, bir daha nereden bulacağım böyle bir kibar kavgayı diyerek kendi içimde, kalmayı tercih ettim öyle. Kaçıramazdım bu dünyanın en kibar kavgasını. Tam içinde olmalıydım. Itri Bey beni görür görmez hatırladı. "Ah abicim, nasıl oldun, en son bisikletten düşmüşün, yaralının iyi mi, bisiklete binmek yok değil mi?" diyerek halimi hatırlıyordu sormayı aradan hızla çıkardıktan sonra beni anahtarcı beyle tanıştırdı. Ve anlatmaya başladı. Kapısının üzerinde, kimin geldiğini görmeye yarayan göz, kapı dürbünü yani, öyle diyor, o gözün içindeki tozları silemediği için fevkaladesiyle huzursuz olmuş, yıldız tornavidanın ucuna sarı toz bezi dolayıp, gözün içini silmeye çalışırken, merceğin tam ortasında oluşan "Z" şeklindeki çizik, Itri Bey'i hemen o anda down etmiş, zaten kenarlarda da hep toz kalmış, sökmeye çalışmış kapı dürbünü, sökmemeye de o kısmı komple kesit olarak koparmış, kesit olarak almış çelik kapıdan, ortasında gözü olan, çay tepsisi gibi bir metal kapı parçasıydı öyle elindeki. Lan bunu nasıl başardın ruh hastası. Korkunç adam seni. Kapının parçasının kesilirken, artık neyle nasıl bir ruh halinde kestiye, kesilirken kenarları pırtık pırtık olduğu için, elini kesmesin diye de eldivenle getirmiş bir de. O gözü temiz bir gözle değiştirmesini isteyince de anahtarcıdan, anahtarcı da bunun mümkün olmadığını, yeni bir kapı alması gerektiğini söyleyince Itri Bey'e, kibar mı kibar bir kavgaya çıkmış aralarında. Kavgaya ederlerken de bir yandan da, anahtarcının cam tezgahında zamanla oluşmuş olan hacimli lekeleri, bilhassa da el izlerini ara ara siliyordu öyle, dev eldiveni ile. "Bir dürbün yüzünden kapı değiştirilmez abicim, gel gidelim, biz bir yolunu buluruz, zaten acil tuhafiyeciye gidip çengelli iğne almamız, çocukluğumdan beri en korktuğum şey başıma geldi, eşofmanımın ipi tek taraftan içeri kaçtı, onu acil çıkartmam lazım, çengelli iğne bulmam lazım, tuhafiyeciler kapanmadan gidelim buralardan" diyerek, kolumdan tuttuğu gibi taktı beni peşine. Çıktık öyle anahtarcıdan. Ben de anahtar yaptıracaktım ya neyse. Tuhafiyeci ararken, bir yandan da, kapı kapatma şekillerinin, kişilerin medeniyet seviyeleri hakkında nasıl da fikirler verdiğinden bahsetti hep. Elinde dev çok büyük kocaman eldiven, o eldivenle kavradığı kapı parçası, diğer elinde ayrılmaz parçası düdüklü tenceresi, her iki bileğinde de onlarca paket lastiği, tuhafiyeci aradık öyle saatlerce. Bulamadık da. Bir tuhafiyeci bulduk, o da bizi görür gözmez kapattı. Aslında bir tuhafiyeci daha bulduk, o da dükkanın içine kaçtı. Nedense Itri Bey'den çok korkuyorlar. Her şey çok saçmaydı. Itri Bey beni yanında gezdiriyordu. Ve benim Itri Bey'le niçin gezdiğim hakkında en ufak bir fikrim yoktu. Hoşça kal.

"HİKAYECİ"

14 Eylül Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
18 Eylül Çarşamba / **Ankara Gaga Play** / Saat: 21.00 / bilgi: 0545 609 31 31

CEM GÜVENTÜRK

İYİ
HABER

İYİ HABER;
BEN BUGÜNÜM...

KÖTÜ HABER; AKLIM YA DÜNDE
KALDI, YA DA YARINDA Bİ
YERLERDE...

İYİ HABER;
KENDİMİ BULDUM...

KÖTÜ HABER; KENDİME EN
ÇOK İHTİYACIM OLAN
KÖTÜ ZAMANLAR GELMİŞTİ...

İYİ HABER; ARTIK KİMSEYLE
SAVAŞ HALİNDE OLAN Bİ BEN YOK...

KÖTÜ HABER; BENİMLE
SAVAŞ HALİNDE OLAN
Bİ BEN VAR...

İYİ HABER; BİRLİKTE ŞEY
YETİŞMEK İÇİN HÂLÂ ERKEN...

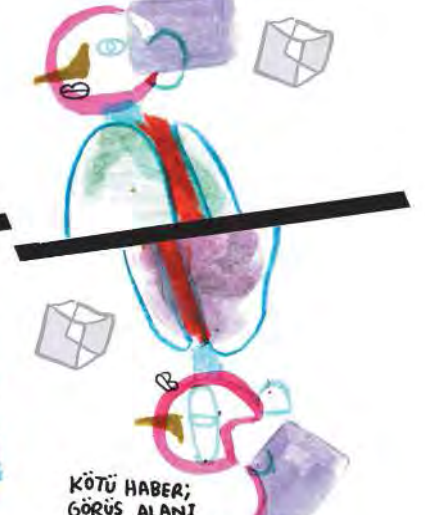
KÖTÜ HABER; EN ÖNEMLİLER EN
HIZLILARDI VE ONLARA GEÇ
KALDIK...

İYİ HABER;
DEĞİŞTİM...

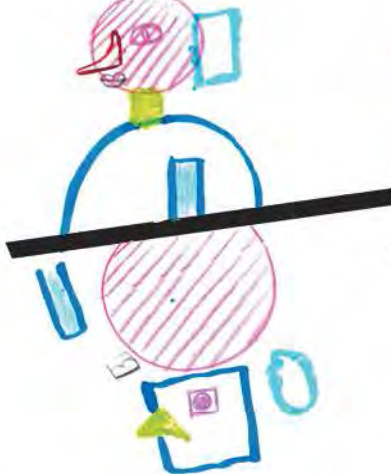
KÖTÜ HABER;
DOLANDIRILMIŞIM...

İYİ HABER; KÖTÜ ŞEYLERİ
GÖRÜŞ ALANIMIN DIŞINA
KOTAYILIYORUM...

KÖTÜ HABER;
GÖRÜŞ ALANI
DIŞINDA OLMASI
ZİHNİMİN DIŞINDA
OLMASI ANLAMINA
GELMİYORMUŞ...

İYİ HABER; BAZI ŞEYLERİ
İYİ Kİ HATIRLIYORUM...

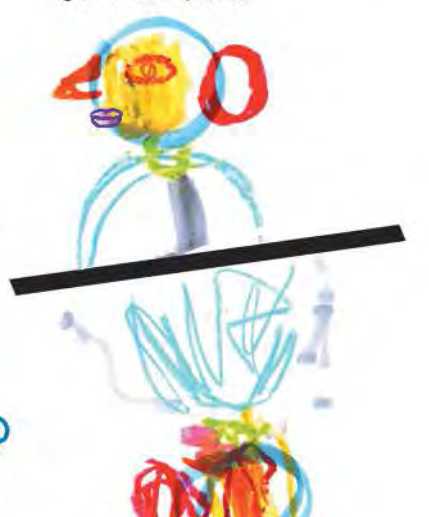
KÖTÜ HABER; BAZI ŞEYLERİ
MAALESEF HÂLÂ
HATIRLIYORUM...

İYİ HABER; YENİ
İNSANLAR TANIDIM...

KÖTÜ HABER;
ONLARI, ONLARLA
BİR DAHA KONUŞMAK
İSTEMEYECİK KADAR
İYİ TANIDIM...

İYİ HABER; KÖTÜ ŞEYLERİN
SONU GELİYOR...

KÖTÜ HABER; İYİLERİN
SONU ÇOKTAN GELDİ.

Benim Sinemalarım (senin sinemaların canım) 2:
Türk Sinemasında Arsız Bencillik ve Şantaj: Eşek kadar şımarıkların densiz kaprisleri ya da Neşeli Günler

Türk Sinemasının en evlat olsa sevilmez karakterlerini bize şirinklik muskasiymiş gibi pazarlayan Neşeli Günler filminin başında, şiddetli geçimsizlikten mustarip bir çiftin bu geçimsizliklerinin ufak tefek nedenlerle sürekli olarak su yüzüne çıktığını görürüz. Adile Naşit ve Münir Özkul'un canlandırdığı karı-koca, objektif olarak geçinememekteler ve ilişkilerinin öylesine sonuna gelmişlerdir ki küçük kırık kırık suyunun iyisinin limonla mı sirkeyle mi olacağı konusunda bile büyük kavgalar yaşamaktadırlar. Sağlıklı bir ilişki kolayca çözülebilecek ve çözülmese de bir latife vesilesi olacak bu küçük anlaşmazlık, Kazım Efendi ve Saadet Hanım'ın hele bir de altı çocuk yaptıktan sonra birbirlerinden iyice soğumaları yüzünden bir aylık gelir. nedeni hâline gelir.

Kazım Efendi ve Saadet Hanım arasındaki geçimsizlik o kadar büyük boyuttadır ki, boşandıktan sonra birbirlerinin yüzlerini bile görmek istemez, bölüşükleri çocuklarının geri kalanını arayıp sormazlar. Kazım Efendi çocuklarını aradığını ama bulamadığını ileri sürecek olur ama netice itibariyle Saadet Hanım FBI tanık koruma programına alınmadığı ve İstanbul'daki turşucuların tamamını arayıp bulmak en fazla bir ay süreceği için Kazım Efendi'nin yalan söyleme ihtimali 1 ila 10 arasında bir ölçekte, 1 en düşük, 10 en yüksek olmak üzere 10'a bir hayli yakındır.

Ama filmin asıl bencil arsızları, ayrılan anne ve babalarını birleştirmek gibi hiç de üzerlerine olmayan bir vazifeye soyunan altı çocuktur. Çocukların hemen hepsi ciddi karakter zaafından mustarip, evlat olsa sevilmeyecek, arkadaş olsa görüşülmeyecek tipte insanlardır.

İşte bunlardan Oya Aydoğan'ın canlandırdığı Zeynep, çalıştığı fabrikanın patronunun oğlunu dış güzelliğini kullanarak etkiler ve evlenmeye ikna eder. Elbette Zeynep bu ilişkiyi bize kendisine asılan çocuğu patronun oğlu olduğunu öğrendikten sonra da reddettiği şeklinde anlatır ama Zeynep'in anlatımını izleyenler bile çocuğun reddedildikten sonra kızın çalıştığı fabrikaya işçi yazıldığını, tekrar reddedildikten sonra da patronun olduğunu açığa vurduğunu ve bu açığa vurmanın hemen ardından Zeynep'in çocukla bir ilişkiye başladığını görebilir.

Çocuklardan ikisi aynı kıza asılan ve bu kıza arada bir "date eden" iki denyodur. Kız yüzünden sokak ortasında kavgı edebilecek tıynetteki bu iki denyo, kızın bu ikisinin denyoluklarını görüp ikisinden de bir cacık olmayacağını anlayarak her ikisini de terkemesiyle yalnız kalır. Ama bu terkedilmeyi o kadar hazmedemezler ki, kız başka bir erkekle gördükleri ilk an dünyanın en ahlaksız hareketlerinden birini yaparak kıza yeni sevgilisinin yanına gider ve "been there done that" muhabbeti yaparak kızın yeni sevgiliyle ilişkisini de bozar ve arkasından da hain hain gülerler. Bakın bu iki tıynetsiz karakteri Coşkun Göğen abimiz ve Nuri Alço'nun canlandırdığını ve aynı şekilde oynadığını tasavvur edin, ne demek istediğini daha iyi anlayacaksınız.

Filmin koptuğu an Zeynep'in kafaladığı patronun oğluyla evlilik kararıdır. Burada bambaşka bir rıyakarlık karşılaşırsınız çünkü daha önce patronun sekreteriyle yattığını ve hatta oğlunun da ikisini bastığı hâlde hiç orali olmadığını bilmekteyiz. Annesini aldatan babasının evlilik dışı ilişkisini gevrek gevrek gülerle karşılayan soysuz bir oğlan kendisiyle evlenmek istiyor ama kendi annesi babası şiddetli geçimsizlik yüzünden ayrıldı diye utanan bir dangalakır bu kız. Hiç de utanılacak bir şey almadığı hâlde bu durumu gizlemek için birbirlerinin yüzünü bile görmek istemeyen anne babasını duygu sömürsüyle karı koca rolü yapmaya zorlar.

Hâlbuki Kazım Efendi de, Saadet Hanım da ömürlerinin ikinci baharında mutluluğu bulmuş, Saadet Hanım sinemamızın en büyük isimlerinden İhsan Yüce'nin canlandırdığı Nazif Bey'le; Kazım Efendi de Mürüvet Sim'in canlandırdığı Sıdika Hanım'la aşk yaşamaya başlamıştır. Oysa patronun oğlu Köylü Ahmet'le evlenmeyi kafaya koyan Zeynep'in umurunda değildir onların mutluluğu. Ama kız isteme töreninde çiftin aslında evli olmadığı ortaya çıkınca işler karışır. Daha önce karısını sekreteriyle aldatan patron bu durumu çok kınar ve bu ilişkiyi gevrek gevrek gülerle izleyen yavşak oğlu da "Ne demek oluyor bunlar Zeynep?" diye artık ne hakkı varsa hesap sorar ve evlilik suya düşer.

Zeynep patronun oğluyla evlenmeyi öylesine kafaya takmıştır ki bu durumu kabullenemeyerek arsızlığının sınırlarını zorlar ve diğer kardeşlerini de ikna ederek Gezi Parkı'nda açlık grevine başlar. Talepleri ise iyice terbiyesizcedir: Şiddetli geçimsizlik yüzünden boşanan ve incir çekirdeğini doldurmayacak konular yüzünden bile kanlı bıçaklı kavgı eden zavallı anne babasının tekrar evlenmesi. Annesi babası ayrılan tüm çocukların da yüzüne atılması bir tokat misali, sanki asla yürümeyecek sağma sapan ilişkilerin sırf çocuk uğruna sürdürülmesi gerekiyormuş ve çocuklar bunu sağlayabilmiş gibi bu arsız bencil de, ömürlerinin ikinci baharında aşkı başka insanlarda bulmuş ve birbirlerinden ölesiyeye tiksinen iki insanı zorla bir araya getirir ve bu hikâye de sanki bir marifetmiş gibi anlatılır. Üstelik filmin adı Neşeli Günler'dir ve bütün filmde neşeli olan tek şey Ziya'nın palavralarıdır. Ama birbirine katlanamayan iki yetişkin insanın, bencil ve arsız çocuklarının şantajıyla mevcut ilişkilerini bitirerek tekrar bir araya gelmeleri için şantaj yapılması ve bunun mutlu bir aile olarak pazarlanması... İşte bu Ziya'nın palavralarından bile büyük bir palavradır.

KIRMIZI BAŞLIKLİ KURT

● Yere tükürür tükürmez iri yarı bir adam kolumdan tutup "Yakışıyor mu?" diye sordu. Bu sıradan bir soru cümlesi değildi. 32 yaşındaydım ve biraz düşününce yakışmadığını görebiliyordum. Bu soruya nasıl yanıt vereceğimi bir türlü bilemedim. "Yakışmıyor" desem, uzun uzadıya öğüt verecek ve beni esir alacaktı. "Yakışıyor, niye yakışmasın" desem bu sefer de sinirlenip üzerime yürüyebilirdi. Böyle iri yarı bir adamı kesinlikle sinirlendirmeye taraftarı değilim. O an içimden, yere tükürdüğüm şey keşke izmarit olsaydı dedim. İzmarit olsaydı ve alıp cebime koysaydım.

Boş boş baktık birbirimize. "Haklısın" diyebilirdim sadece ki gerçekten haklıydı da. Haklıydı ama bir türlü gitmiyordu. Benden bir şeyler bekler gibiydi bakışları. Tükürük, yerden alınıp çöpe atılacak ya da cebe konulacak bir nesne olsaydı emin ol bir şeyler yapardım ama şu an elimden gelen bir şey yok, lütfen beni daha fazla utandıрма diyordum içimden. Ben bunları düşünürken iri yarı adam bana bakmaya devam ediyordu. Nihayet sessizliğini bozup "Evde de mi yere tükürüyorsun?" diye sordu. Evet demeyi çok isterdim. Evet, evde de haliya tükürüyordum. Babamdan kalan genetik bir miras. Belki böyle söyleyince affederdi beni. Cevap veremedim. Bir süre daha baktı ve ayrıldı yanımdan.

Çok utanmıştım. Elimden gelse hakkımda imza kampanyası başlatır ve 1000 imzaya ulaşmaya çalışırdım. Çevreye verdiğim zararın bedelini bir şekilde ödemem gerekiyordu. O akşam en azından mobeseler tarafından görüntülenip "Yere tüküren çevre düşmanına vatandaşın tepkisi sert oldu" başlığı ile ajanslara servis edilmeliydim. Bunu fazlasıyla hak ettiğimi düşünüyordum.

● Henüz birkaç dakika önce tanışmıştık ve yeni satın aldıkları kombiyi anlatıyordu. "Yoğuşmalı" dedi. Bizimki de "Yoğuşmalı" dedim. Öyle ama bu ürünlerin sınıfı oluyor bizimki en üst sınıf diye devam etti. Belli ki bu tanışma, iki insanın sohbetine değil, kombilerin savaşına dönüşecekti. Kombi övmek pek huyum değildi ama yeni tanıştığım adamın kendi ürününü bu kadar ön plana çıkarması, durup dururken, "Bizimkinin ne eksikliği var" diye düşünmeme sebep oldu. Yeni tanıştığım adam kombisini çok iyi tanıyordu ve birlikte vakit geçirdiklerini düşünüyordum. O an fark ettim ki sahip olduğum ürüne yeteri kadar hakim değildim ve gereken ilgiyi göstermiyordum.

Evlerine inip kombiyi karşımıza alsak ve desek ki "Sahibinin en sevdiği renk nedir?" Kombi, tereddüt etmeden cevap verirdi bu soruya. Ben ise kombimin modelini bile bilmiyordum. Balkonda, hemen arkamda duruyordu. Kendini değersiz hissetmesin, önemsendiğini bilsin diye ben de övmeye çalıştım ama başarılı olamadım. Yeni tanıştığım adam gittikten sonra su bastım kombiye biraz. Mutsuz görünüyordu. "En sevdiğim renk ne?" diye sordum. Cevap vermedi.

● Öğrencilik yıllarımda kısa bir süre kasiyerlik yaptım. Bu süre zarfında dikkatimi çeken tek bir müşteri oldu. Her gün saat akşam 6'da 4 numaralı kasadan bir şişe ucuz şarap ve biraz beyaz peynir alan, sakalları ağarmış, saçları dökülmüş, pantolonun paçaları yırtılmış, hafif kamburu ile hayatın yükünü omuzlarında taşıyan O bitkin adamdı dikkatimi çeken. Kanlanmış gözlerine baktığımda koca 45 senenin izlerini görebiliyordum. Yamalı pantolonunu insanların küçümseyici bakışlarından kaçırmıyor, tam aksine gururlu bir şekilde sergiliyordu.

Her gün akşam 6, 4 numaralı kasa, 1 şişe ucuz şarap ve biraz beyaz peynir... Bu bir tesadüf olamazdı. Evliliklerinin 4. yılını kutlamak için hazırladığı akşam yemeğinde bir şişe şarap ve biraz peynir vardı masada. Çok parası yoktu adamın ama kocaman bir kalbi vardı. Masaya davet etmek için eşini uyandırmaya gittiğinde, onu odada kendini asmış olarak buldu. Akrep 6'yı, Yelkovan ise 12'yi işaret ediyordu.

Konuşmak istedim adamla, üstelik birçok kez... Hep sustu, sadece tebessüm ediyordu. Çünkü hoş geldiniz diydum sadece. Bir gün sordum, dedim abi her gün şarap peynir alıyorsun bir derdin mi var? Yok abicim ne derdi, seviyorum şarap içmeyi dedi. Peki neden 4 numaralı kasa ve neden saat 6? Tüm bunların bir anlamı olması lazım, bana anlam ver! İştin 5.30'ta çıkıyorum, buraya geliyim 6'yı buluyor. 4 numaralı kasa da ekspres kasa, az ürün aldığım için onu tercih ediyorum dedi. Peki dayıcım bu yırtık pantolon, yaşanmışlıkların sembolü olan kanlı gözler, bunlardan da mı çıkmaz bir şeyler? "İnşaatta çalışıyorum ben, kıyafetleri çıkarmaya vaktim olmuyor. Yakın zamanda katarakt ameliyatı oldum, gözler o yüzden kanlı. Her boka anlam yüklemeyin" dedi.

Bir hışımla eve gidip yırttım romanımı. "Böyle hayat mı olur lan, dümdüz" dedim içimden. Hemen tren garına gittim. Akşam saatlerinde yolcu bekleyen takım elbiseli yaşlı adam aradı gözlerim. Buldum bir tane. Bu sefer emindim. Bu takım elbiseli adam her gün aynı saatte buraya geliyor ve yıllar önce vefat eden eşini bekliyordu. Eline de bir demet çiçek tutuşturdum.

"Ama sevgili dostum, iyi özelliklerimiz, bize kötü özelliklerimizden daha çok zarar verir yaşamımızda." -Tolstoy

● Bir bilmecem var çocuklar! Vaka, tamamen Paşa Gönül Kriterleri'ne dayanıyor. Formül cümlemiz şöyle: "X, Y'yi açık ara sollamıştır!" Ben on adet X ve Y'yi yazdım. Size sadece X'leri belirteceğim burada. Alfabetik sırayla: Bekir Coşkun, Bergüzar Korel, Binnur Kaya, İlber Ortaylı, Kıvanç Tatlıtuğ, Nuri Bilge Ceylan, Teoman, Yavuz Turgul, Yıldız Tilbe, Zeki Demirkubuz... Tahmini Y'leri bana yazıp göndereceksiniz. Her X'in bir Y'si var! Tümünü doğru bilene kitap imzalayıp göndereceğim. Lakin... Mail yok, sosyal medya yok, mesaj-musaj yok! Mektup göndereceksiniz! Evet, dergi adresine MEKTUP gönderenler için geçerli bu oyun. Çünkü mektuplu, el yazılı eski günleri özledim. Telgraf da olmaz!

● Aziz arkadaşım, değerli sinema hocası Sadık Battal'la birlikte, usta şair Lale Müldür'ü ziyarete gittik. Şairin kadim dostu Battal Hoca, sinemayı ve şiiri ve de hayatı ilgilendiren,

mühim hakikati paylaştı: Rus Sineması kurulacağı zaman, ilk teorisyenler, orijinal anlatım yoluna kafa yormuşlar ve çıkış yolu olarak "Puşkin'in şiirlerinde" karar kılmışlar. Böylece ulu ruh Puşkin, ülkesinin edebiyatını takiben sinemasını da şekillendirmiş. Kültürü, sanatı pırl pırl yaptıktan sonra da attaya gitmiş. Sohbetten coşup Lale Hanım'a beş şiirimi okudum. Sağ olsun, dinledi, bazıları beğendi. "Yalnız iyi okuyosun!" dedi. Başka tavsiyelerden sonra, konuşmasını şu cümleyle sonlandırdı: "Tüm dizeleri tam bitirme, yarım olsa da anlarız gene." İçimden "Yazarım ben bunu" diye geçirdim! Sen çok yaşa Lale Usta...

● ATM önünde, işlem yapan insan, işi bittikten sonra tekrar sıranın arkasına geçiyo ya, acayı huylanıyorum. Doyamamış gibi.

● Nasıl ki doktorun herhangi bir evde, ecza

dolabına müdahale etme ehliyeti varsa, yazar da kütüphaneye karışabilmeli rahatça. Net! Çoğu zaman atılmamak için kendimi zor tutuyorum. Sorduğum da oluyor, arzu görürsem atıyorum jaguar gibi...

● Gençlik rüyam, hakikat oldu, Metin Tekin'le aynı kadroda yer aldım! Maltepe Kitap Fuarı kapsamında söyleşiye çıktık Sarı Fırtına'yla beraber; Mahir Ünal Eriş, Uğur Vardan, ben. Söleşiyi Kenan Başaran yönetti. "Efsane olmayı" sordular Metin'e, harika yanıt verdi: "Tek efsane vardır, o da Beşiktaş'tır." Formaya, armaya ter akıtan herkesin emektar olduğunu, ama sadece bazılarının efsaneliği

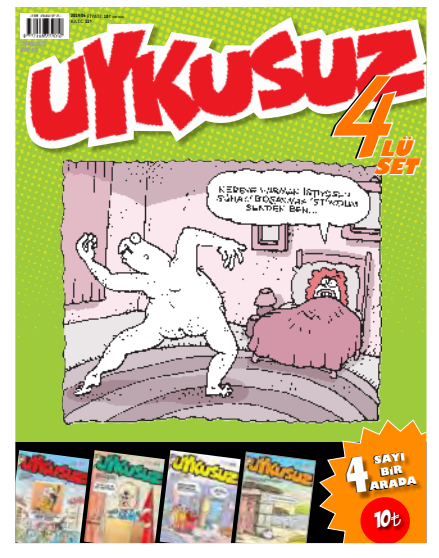
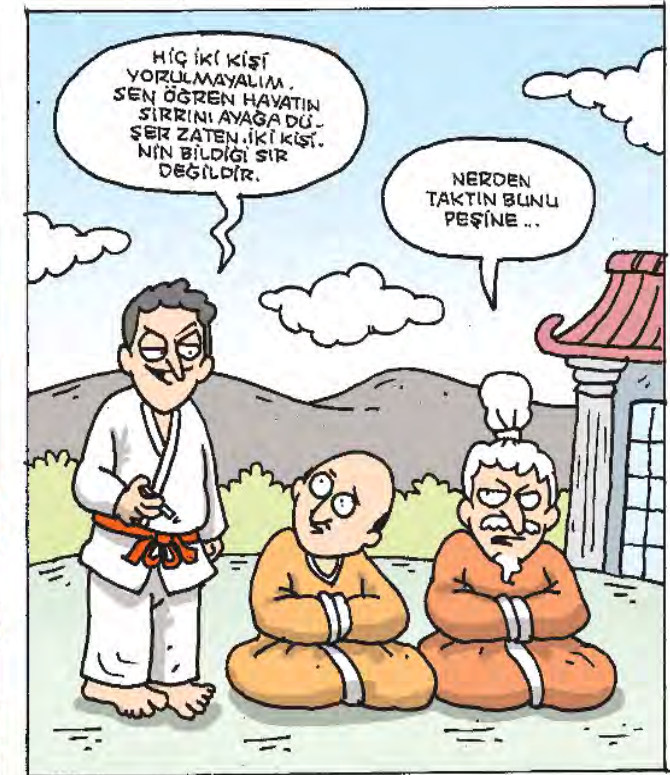
hakettiğini söyledim ben de, ölçü birimini de 'peri tozu' olarak belirttim. Söleşiyi boyunca sürekli not alan biz yazarlar için "Ben hariç burdaki herkesin eli kalem tutuyor" dedi Metin, "Top oynayamadığımız

için!" dedim. Çok yaşasın efsaneler, ki zaten ölümsüzlük!

● Rusça aslından Ayşe Hacıhasanoğlu'nun mükemmel çevirdiği, Lev Nikolayeviç Tolstoy'un "Efendi ile Uşağı" adlı kitabı yurtdındaki her evde, her kitaplıkta illaki olmalı. Zaten İş Bankası Yayınları'nın "Klasikler Dizisi"ne estetik ve içerik olarak meftunum, oğlu Can Yücel'le beraber nur içinde yatsın Hasan Ali Yücel. Tolstoy'un iki hikayesi var kitapta. İlki 1852-1856 yılları arasında yazdığı "Bir Toprak Sahibinin Sabahı". Defalarca okuduğum bir öykü. İdealizmle realitenin çatışması böyle mi güzel anlatılır! Tolstoy'un kendisi olduğu ümitvar toprak sahibi, bir Pazar günü 'mujik evlerini' dolaşır ve zift karanlığından bal aydınlığına nice kainatlara tanık olur. Tepedeki alıntı da bu hikayeden. İkinci hikaye, Efendi ile Uşağı'nı 1895'te 65 yaşındayken yazmış rahmetli yazar. Güzellik aynı güzellik, vicdan aynı vicdan, teknik iyiden iyiyi mükemmelleşmiş. Aç gözlü efendi Vasily Andreyiç ile uşağı Nikita, delirtici bir hikayede simgeleşiyor. Kıbrıs'ın o şah sıcaklığında, okurken içim titredi vallahi.

Vedat Özdemiroğlu / Stand Up / 14 Eylül 2019 - Cumartesi - Kuşadası Saklıbahçe - 21.30 17 Eylül 2019 - Salı - Asmalımesit Mask - 21.30 (19 Eylül Perşembe de Kadıköy'de Fırat Tanış'ın ön sıradan izleyeceğim...)

Mustafa Satıcı

MARKETLERDE,
GAZETE
BAYİLERİNDE,
KİTAPÇILARDA

Karikatür kitapları,
çizgiromanlar
ciltler ve daha fazlası
uykusuz dükkan'da

www.uykusuzdukkan.com.tr

FURKAN ÖZÖBAN

ESNEK ile GENİŞ

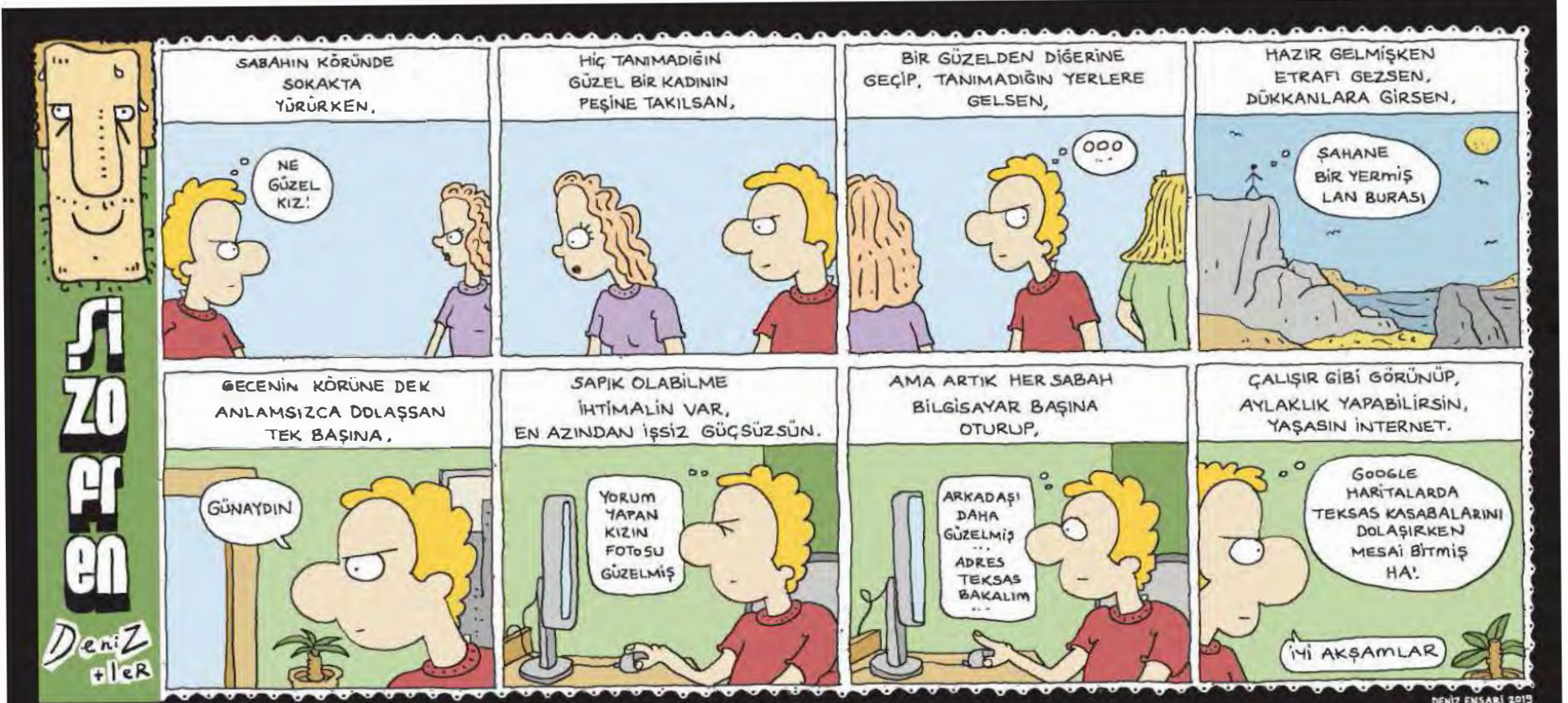

Yetkin Gülmen

MACERA ADI - TESTESTERONOT

VALLAHA MI!

DENİZ ENSARİ 2013

"bir dolap uzaklarda/ Azapta bir ruh gibi gıcırıyor durmadan"

Ahmet Hamdi Tanpınar

"GEYİK BAYIRI"

Bir bulutun içindeymişiz. Arkadaşım diyor öyle. "Biz" içindeymişiz ama; O değil. O dışında. O kurtulmuş. Taşındı. Ta karşılarda görünen o sıra sıra dağlar; İşte onların şehre en yakın tepelerinden : "Geyik Bayırı" ("Geyikli" de deniyor) Oraya. (ismi de pek masalsı yalnız, -- "Yerde buldum bir erik/ Kaptı bir alageyik"--)

"Sana da ev bulalım, buradan gelip bir baksan şehre; bir dakika durmazsın oralarda" diyor. Oradan bakılınca yoğun bir bulutun içindeymiş şehir. Aşağılarda, denizin kıyısında... ("Altın Pencereli Ev" masalının tam tersi) Hoş gibi de aslında sanki; söylenince ; "bulutun içinde yaşıyor olmak" (beni heyecanlandırıyor; -- "içinde" değilse de; "Bir bulutun üzerinde bir çocuk" görmüştü William Blake; çocuk gülerken ona "Bana bir şarkı çal kuzu'yu anlatan" falan demişti--bir

şirinde, yazmıştım buralarda--) Ama işte bulut mulut görmüyorsunuz; ("O mâhîler ki deryâ içredir deryâyı bilmezler"/Fuzuli) Bir nem bulutu o. (nemsiz bulut? "çekirge bulutu" falan olabiliyor, var öyle) Hafif su dökülmüş bir rakı şişesi içinde gibi şehir. Dağ mağ görünmüyor. Bulanık. Bu aralar. Epey uzun sürdü. Yapış yapış... (su fabrikası gibi takır takır çalışıyor klima; nasıl yapıyor, her neresinden topluyorsa ; gece boyu kova kova su atıyor salondan balkona, hepsini toptasan içinde çocuk yüzer) Buranın nemi ünlü de... (Antalya) Ama İskenderiye'nin, hele hele Lazkiye'nin nemi... Unutulur şey değil. (gece yıkayıp otelin balkonuna astığım gömlekler; öğlen olmuş geçiyor, öylece hala aynen astığım gibi; sırlıklam duruyorlar; toptayıp o şekilde vıcık vıcık naylon torbalara doldurmuştum--şikâyet eder gibi olduğuma bakmayın; işler düzelse;

Fuzûlî 1483-1556

Ahmet Hamdi Tanpınar 1901-1962

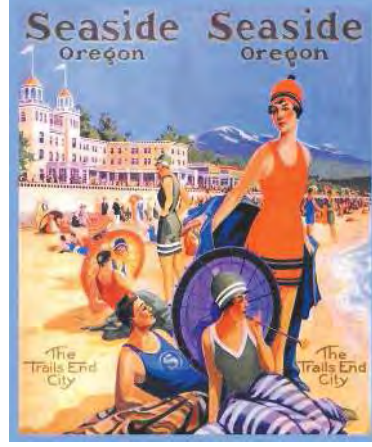
saniyesinde ....)

"ÇOK SESSİZ BİR GECE"

Sadece köpekler için yazılmış (insan kulağının duyamayacağı frekanslarda imal edilmiş) bir şarkı varmış. Sadece onlar dinleyebiliyor. "Çok Sessiz Bir Gece"ymiş adı şarkının. Yeni Zelanda'da yapılmış 2007'de... Çok da satmış, listelerde bir numara falan olmuş. (gelir hayvan derneklerine) Demek sadece "köpek kaçırma düdüğü" yok. Helal olsun. (Çok merak ettim, duyamasam da dinlerim gibi geliyor --ilk köpek şarkısına duyduğum saygıdan-- sonuna kadar)

PLAJ

Plaj hiç sevmem. Denizle olan ilişki, bana biraz mahremiyet, yalnızlık, sükûnet falan gerektiriyormuş gibi geliyor. (hele o Japonların yapay dalgalarla tıklım tıklım binlerce kişiyi sürükleyen miting alanı gibi yapay plajları) Yüzmem gerekiyormuş. (kol, dirsek meseleleri) Mecburen gidiyorum. Çakıl taşlarını unutmuşum. (yine, kendimi

William Blake'nin bir tablosu (1757-1827)

kaybeder çılgın gibi toplamaya başlarım diye aklım çıktı--bir iki tanesini aldımsa da attım hemen--ev taş dolu)

Merdivenli minik kulesinde cankurtaran sürekli telefonuna bakıyor. En son gördüğüm zamanlarda ellerindeki küçük dümbünlerle yüzenleri tarıyor olurlardı.

(kendi canını, can sıkıntısından kurtarmaya çalışıyor gibi)

En korktuğum şu: Suriyelilerin giremediği bir plaja giriyor olmak. Girmiş olmak. Ödüm patlıyor. Var çünkü buralarda öyle plajlar. Geldim gidiyorum; hayatımda öyle bir kara leke olsun istemem. (henüz altmışlara kadar zenciler otobüslerin arka tarafında oturmak, eğer doluyorsa yaşlı dahi olsalar bir beyaza yerlerini vermek zorundaydılar--o çeşit bir otobüse binmiş olmak gibi geliyor bana-) Suriyeliler konusunda iyice çıldıran ırkçılığı utanç içinde, hayretle izliyorum. Bakalım ne zaman "Yakalarına sarı üçgenler takalım, öyle dolaşsınlar" diyenler çıkacak.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

Excalibar mağdurları.

Sıradışı tarih...

•Volkan Konak ve beklenmedik misafir.

KONG

ÖZER AYDOĞAN

Üniversite sınavına hazırlandığım sene olması lazım. Hava şeffaf poşete toplanmış köpek kakası gibi sıcak. Tek kişilik yatağında yattığım yerden odadaki soba bacasını kapatmak için duvara yapıştırdığım Queen posterine bakıyorum. Queen grubunu hiç sevmiyorum, şarkılarını duymaya bile katlanamıyorum ama soba bacasına daha çok katlanamamış olacağım ki, o ay blue jean'in verdiği Queen posterini sırf elimin altında o var (ve en azından justin timberlake değil de rock müzik) diye yapıştırmışım duvara. Queen elemanları "canın sağolsun birader, merak etme burayı biz tutuyoruz, sen dalgana bak, sınavına hazırlan, bak bu gitarist fizik profesörü, hem okuluna çalışmış hem hobilerine vakit ayırmış, hem de şunun saçlarına bir bak, bir de kendi saçlarına bak. İnsan lisede kel kalır mı ya? Biraz dikkat etseydin keşke..." der gibi bakıyorlar. Neden evde kimse benim odadaki soba bacasını kapatmak için herhangi bir çabaya girmemiş. Bir keresinde bacadan kumru girdi, evin baca sisteminden geçerek benim odaya kadar ulaştı. Gecenin üçünde odaya "KUBUR KUBUR KUBUR" diye bağırarak giriş yaptı. Uykumdan "salona, hatta tuvalete götürülen hizmetler neden bu odaya ulaşmıyor, neden bu oda eve sonradan

benim getirip eklediğim bir çirkinlik, bir kaçak yapı gibi düşünülüyor? Bu soba bacasının üzerine o plastik dalgalardan alıp takmak neden bu kadar zor?" diye üzülerek uyandım. Panikli kuş sevmem, öngörülemez hareketleri ve laftan anlamaz halleriyle beni tedirgin ederler. Yine de sakinliğimi korudum, bağırmadım. Bu kaka sıcakları yüzünden ev çok gergin, en ufak olayda herkes birbirine bağırmaya başlıyor. İçeri gidip odaya kuş girdiğini söylesem bir şekilde olay bana dönerdi. Sen niye böylesin? Neden hiçbir şeyi ciddiye almıyorsun? Bu sene sınava gireceksin ama odamda kuş var diye ortada dolaşıyorsun... Ya da bu üç artı bir ev içinde birbirlerinden en azından odalar arası mesafeler kadar kaçmaya, uzaklaşmaya çalışan, tahammülü azalmış çekirdek aileyi uçurumdan aşağıya yuvarlayacak son titreşim bu soba isine ve kendi bokuna bulanmış kuşun kanat çırpışı olabilir. Babama "odana kumru sokmasaydın şu an bir ailemiz, sıcacık bir yuvamız olabilir ama sen odana kumru sokmayı tercih ettin" deme keyfini yaşatmamak için olayı kendim çözmeye karar verdim.

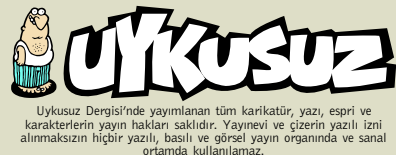
Tanrının kuşlara bahsettiği her güzelliği, her türlü zerafeti reddetmiş, mal bakışlı bu kumru sakinleşinceye kadar hareketsiz durdum. En fazla ne yapabilir? Bayağı bir çırpındıktan sonra çalışma masamın üstündeki cd çalarsız müzik

setinin üstüne kondu, sağa sola bakıp kakasını yapmaya başladı. Kuş da olsa kaka yaparken ciddileşiyor; o gün olanı biteni, yaptıklarını, benim odaya soba bacasından girmesiyle sonuçlanan kötü tercihler silsilesini düşünür gibi bir hal alıyor yüzü. Bir an için üzülüyorum hayvana, bacaya girince hayat bitti zannetmişti, korkmuştur diye. O anda kumru kakasının plastiğe yapıştığını, plastiğini erittiğini, hiçbir şekilde çıkmadığını bilmiyorum. Üzerime örttüğüm pikeyi yataktan alıp kumrunun üstüne atıyorum, hayvandan beklenmeyecek bir asaletle karşılıyor bu olayı. Tutuklanmaya direnmeyen muhalif yazar gibi bir duruşu var. "Tabi, gidelim buyrun, müsade edin ceketimi alayım" der gibi bakıyor. Oysa hala az önce yaptığı kakaların yanında duruyor. Bir an için evde kumru besleme ihtimalini düşünüyorum. Annem babam ne kadar çok sevinir, ne kadar olumlu karşılarlar bu durumu. İşte bunu düşünerek eheheh diye gülüyorum. Keyfim ilginç bir şekilde yerine geliyor, hatta kumruyu pencereden salarken kafasını öpesim geliyor ama kumrunun kafası rutubet ve kaka kokuyor. "Neyse hadi git" diyerek salıyorum bu asil hayvanı gökyüzüne. Hemen e rtesi gün soba bacasının üstüne queen grubunu yerleştiriyorum. Keşke yine bacadan kumru girse, queen posterini tam da sağlı gitaristin oradan delip grubun bir elemanı gibi kafasını oradan çıkartsa. Komik bir olurdu, gülerdik. Lise hayatımın kalanını bu asla gerçekleşmeyecek mucizeyi bekleyerek geçiriyorum.

ADAMLAR

ANTI KLİŞE TİMİ

Haftalık Mizah Dergisi | 11 Eylül 2019 | Sayı: 628

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı
YAYINCISI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin

Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımesit Mah. Asmalımesit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 - ISSN 1307 - 7619

Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58

Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL: 0216 585 90 00

Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL Yurtdışı: Avrupa 100 Euro. Uzakdoğu 150 USD.

IBAN Numaralarımız:

(Alıcı: Murekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

ORTAM

En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT

YALNIZ
DEĞİLSİNİZ!

özet:

ORTAM'IN SENARYOSUNUN KAHRAMANI BAKKAL ÇIRAĞI MAKSUT, ÜNLÜ YAZAR MERAL'İ PARKTA SAPIKLARIN ELİNDEN KURTARMIŞTIR. OLAYIN TRAVMASIYLA EVDE KALAMAYACAĞINI BAHANE EDEN MERAL, MAKSUT'UN ONU BU HALDE YALNIZ BIRAKMAMASI İÇİN RİCACI OLUR. ELEMANLA MUHABBET İÇİN EŞSİZ Bİ FIRSATTIR

ORTAM'LA GEYSU DA KAVALTI, AKŞAM YEMEĞİ DAHİL PANSİYONERLİKLERİNDE AKŞAMKI NASİPLERİNİ SİLİP SÜPÜRMÜŞ MASADAN KALKMAK ÜZEREDİRLER

ELEMAN SUYU ODADAKİ STOKLARA TAKIYIYOR

GEYSU'NUN KAAVESİ DE OLMASA MASAYA HİÇ EKSTRA YAZILMAYACAK

SU KIYTIRIK YEMEKTE KİM İÇİN O FÖN, YAZ GECE ELBİSESİ? PANSİYON, TORUNLARA BAKSIN DIYE GETİRİLMİŞ NENELİ DEDELI AİLE, EBEVEYN DOLU

ARDINDAN TATİL YÖRESİ BAKKAL MARKETİNE UGRANILIR

ŞEHİRDE DAHA UCUZA BULURUM DIYE ALMAKTAN KENDİNİ ALIKOMA: HİÇBİR YERDE BULAMAYACAĞIN TEKSTİL VE MATERYAL

PAHA BİÇİLEMEZ KIYMET ATFETTİĞİN MEYVELER; NASIL DA ULAŞILMAZ ERİŞİLMEZ DURUYORLAR. PANSİYONDA PORSİYONU 20 KAAT

VEE SAHİLDE ALDIKLARI BİRALARI BOĞARLARKENE ORTAM GİTTİKÇE EROTİKLEŞEN MAKSUT'UN HİKAYESİNİ KAFADA KURMAĞA DEVAM EDER

AKP'SİZ HAYAT NE GÜZEL

MUZUR ÇEKİRDEK RİTÜELİ OLMASZA

YAPTIĞIN O LEZİZ YEMEĞİN ÜSTÜNE DE BU ŞİŞE YAKIŞIRDI. SEN ŞARABINI YUDUMLARKEN BEN DE HEMEN Bİ DÜŞ ALIP GELEYİM OKEY? SEN DE İSTEDİĞİN GİBİ TAKIL

HER NE KADAR KAFANA GÖRE TAKIL DEDIYSE DE YİNE DE EL ADAMI BİR BAŞINA KALINCA SAĞI SOLU KURCALAR MI, YAHUT TATAK OLAYINA GİRER Mİ İŞKİLİYLE ÇAKTIRMADAN Bİ KONTROL ETMECE

SENİ DAHA FAZLA YALNIZ BIRAKMIYIM DIYE BÖYLECE BORNÖZ HAVLU KOMBİNASYONUyla GELİYORUM KUSURA BAKMA MAKSUT, OUVV, DALMIŞSIN YİNE KİTABA, HANGİSİ O?

ÇİCERO

AMMA BİR BAKAR KI ELEMAN DEV KİTAPLIĞA PROJEKTE POZİSYONDA, EVİN ŞAŞAASI SKİNDE DEĞİL

MERAL'İN YAZDIĞI KİTAPLARA TAKILMAMIŞ HİÇ İBİNE, ASLA İLGİLENİMYO MEŞHURLUĞUYLA

TEKRAR HOŞGELDİN, ŞEREFE! BANA HİKAYENİ ANLATSA NA MAKSUT, KİMSİN, NECİSİN, SENİN GİBİ BİR ADAMIN NE İŞİ OLUR BAKKAL ÇIRAKLIĞIYLA? MERAKLAR İÇERSİNDEYİM

İŞ İLE İLGİLİ Bİ SIKINTIM YOK, BENİM İÇİN İŞ İSTİR. İKİNCİSİ BENİMKİSİ BÜTÜN SEVDİKLERİNİ, HER ŞEYİNİ YİTİRMİŞ HAYATA TUTUNMAYA ÇALIŞAN BİR MÜLTECİ HİKAYESİ İŞTE

UĞRUNA SAVAŞILACAK BİR ŞEY OLSAYDI KALIP SAVAŞIRDIM. TELEF OLUP KURTULURDUM. BEN ZOR OLANI SEÇTİM: HAYATTA KALIP FAYDALI BİR ŞEYLER YAPMAYI

KOÇO'NUN, BENİM HAYATIMI KURTARDIN, İYİ KI BURADASIN

PEKİ O BİLİMSSEL MAKALELER, KİTAPLAR HEM DE İNGİLİZCE, FRANSTİZCA; ÖĞRENCİ MİSİN, NAAPIYODUN SÜRİYE'DE?

SIRADAN BİRİYDİM. KENDİ ÇAPIMDA BİŞEYLER ÖĞRENMEME, YAPMAYA ÇALIŞIYORUM İŞTE

EDEPLİ OTURUŞ

BİZİM ORALARDA FECİ KURAKLIK VE SU SIKINTISI VARDI. TERMODİNAMİK, DENİZ SUYU NASIL ARITILIR GİBİ ŞEYLER ARAŞTIRIYORUM

İNANILMAZ ŞAHANE BİŞEY AMA ÇOK ZOR VE MALİYETLİ DIYE BİLİYORUM

EVET ÖYLE. BEN ONU MALİYETSİZ, DİREKT GÜNEŞ ENERJİSİYLE YAPMANIN YOLUNU ARIYORUM İŞTE

SİZE FANTEZİ GİBİ GELİYORDUR AMA İNANIN DÜNYANIN BAŞKA KURTULUŞU YOK. SUSUZLUK KIYAMET DEMEK. BİZZAT YAŞADIM

KULÜBENİ Mİ ÖZLEDİN SEN? HEM BENİM DE ÇALIŞMAM GEREKİYOR, BİZ KOÇO'YLA İZNİNİZİ İSTESEK?

NOOLUR YAPMAYIN MAKSUT, SANA ASIL ŞİMDİ İHTİYACIM VAR

HANI BAKKALDAYKEN GİTARLA ÇALDIĞIN Bİ EZGİ VARDI, ZİHNİME ÖYLE İŞLEMİŞ KI, NEYDİ ONUN ADI, SPOTİFY'DAN DİNLEYELİM

PARÇANIN İSMİNİ BİLMİYORUM, AKLIMDA KALMIŞ BİYERLERDEN. NE OLUR İZİN VERİN GİDEYİM GERÇEKTEN HALLETMEM GEREKEN İŞLER VAR

HADİ DANS EDELİM

SORUN BRUNO'YSA VENEDİK'TE KÜRATÖRÜYLE OTEL ODASINDA YAKALADIM, TERKETTİM ONU

HEM O GÜN BAKKALDA OLANLARDAN SONRA BENİM İÇİN ZATEN BİTMİŞTİ O NARSİST

YOKSA BENİ ÇEKİCİ BULMUYO MUSUN?

SORUN O DEĞİL. HEM SARHOŞSUNUZ, HEM...

HEM DE NE?